

Nyhedsbrev februar 2026

Læsø Skole & SFO

Kære alle

Tiden går, og klokken slår - og i en skolekontekst er det faktisk noget af det smukkeste, der findes. I øjeblikket er der en tydelig debat i offentligheden om, hvorvidt skolen har mistet sin pædagogiske autoritet. Senest har **Pædagogisk Samråd** sat ord på dette i et debatindlæg i *Skolemonitor*, som kan læses her: <https://skolemonitor.dk/nyheder/debat/article18972294.ece>

Det, der beskrives i indlægget, genkender vi også her på Læsø. Men netop derfor har vi valgt ikke blot at konstatere krisen - vi har valgt at handle anderledes.

For hvis autoriteten er blevet trukket væk fra relationerne og ind i systemer, dokumenter og styringslogikker, så giver det ikke mening at svare med mere af det samme. Autoritet kan ikke genindføres med nye skemaer eller centralt fastsatte løsninger. Den må genskabes dér, hvor den altid har haft sit udspring: i praksis, i relationer og i det daglige fællesskab mellem børn og voksne.

Derfor har vi på Læsø - både politisk og administrativt - bevidst valgt at genforankre skolens virke i det opdragende fællesskab på skolen - helt ude i klasselokalene. Ikke som protest, men som pædagogisk nødvendighed.

Og det er derfor, andre kommuner og skoler er begyndt at se nysgerrigt med. Ikke fordi vi har fundet en færdig model, men fordi vi har turdet tage ansvaret på os lokalt. Fordi vi insisterer på, at skolen er mere end en læringsfabrik - den er et kulturelt og socialt fællesskab. At dannelse skabes i gentagelsen, i samtalen og i samværet. Og at ro og orden ikke kan presses frem, men må vokse ud af mening og forpligtende fællesskab.

Nyhedsbrev

I et lille Ø-samfund som vores mærkes det tydeligt, når skolens autoritet svækkes - og lige så tydeligt, når den genopbygges. Det forpligter os alle. For vi kan ikke gemme os bag manualer eller hensigtserklæringer. Vi må - som professionelle voksne - stå frem og tage ansvar. Ikke som autoritære, men som autoritative voksne. Tydelige - Tilstedeværende - Troværdige.

Derfor handler det ikke om at få autoriteten "tilbage". Det handler om at tage den på os. Med mod, faglighed og en daglig praksis, hvor relationen mellem eleven og læreren/pædagogen igen bliver skolens fundament.

Fællesskab i sneen

De fleste har nok opdaget, hvordan vi en onsdag i januar spontant lagde skemaet til side og samlede hele skolen om en snemandsbygningskonkurrence. Sneen kom - og vi valgte at gribe den.

For mig var det ikke blot en sjov aktivitet, men et meget konkret eksempel på den måde, vi tænker skole på her på Læsø. Når hele skolen samles om den samme opgave på samme tid, opstår der noget særligt. Et fællesskab på tværs af klasser og alder, hvor de små lærer af de store, de store tager ansvar for de små, og hvor alle bidrager med det, de kan. Fællesskabet bliver ikke noget, vi taler om - det bliver noget, vi gør.

Og netop her hænger det tæt sammen med det, jeg indledningsvis skrev om pædagogisk autoritet. For hvem vil være - eller acceptere - en autoritet, hvis der ikke er et fællesskab at være autoritet i? Autoritet opstår ikke i regler alene, men i relationer, i fælles oplevelser og i øjeblikke, hvor børn oplever, at vi gør noget sammen - og mener det.

Sneen kunne have været en forhindring. Noget besværligt. Noget, vi skulle kæmpe imod. I stedet valgte vi at arbejde med den. Og i det valg ligger også en vigtig erfaring for børnene: At verden ikke altid indretter sig efter os - men at vi kan indrette os i verden. Det er en erfaring, der rækker langt ud over skoledagen.

Et fælles bål, varm kakao, grin midt på dagen og snemænd i alle størrelser skabte et øjeblik, hvor skolen blev mere end et sted, man går hen for at lære fag. Den blev et sted, man er sammen. Den slags øjeblikke kan ikke måles - men

de kan mærkes. Og det er netop i sådanne øjeblikke, fællesskab bygges, og pædagogisk autoritet får næring.

Kulturdag

Onsdag den 21. januar havde vi kulturdag på skolen. For 1. og 2. klasse blev dagen blandt andet brugt på at lave farverige fuglehuse og fedtholdige foderbolde til vinterens fugle - et arbejde, der kombinerede kreativitet, håndværk og omtanke for omgivelserne.

Eleverne arbejdede koncentreret, hjalp hinanden på kryds og tværs og gav fuglehusene personlige udtryk, inden de dagen efter - trods kolde fingre og blæst - blev hængt op i området mellem skolen og hallen. Det var en dag med fordybelse, fantasi og højt humør.

Kulturdagen er et godt eksempel på, hvad der sker, når vi giver plads til fælles oplevelser, der ikke kan reduceres til fag og skemaer alene. Når børn oplever, at vi skaber noget sammen, opstår der mening, engagement og fællesskab - og netop dér lægges fundamentet for den autoritet, som ikke kan bestemmes ovenfra, men som vokser frem i relationer og fælles handlinger.

Terminsprøver

I uge 4 afholdt vi terminsprøver på skolen. Vi var koblet op på de centrale prøver, og for første gang deltog vores 8. klasse også i terminsprøverne. Det gav eleverne en god og vigtig erfaring med at gå til prøve under rammer, der minder om dem, de møder til sommer - eller næste sommer.

Det er min klare oplevelse, at denne form for øvelse gavner eleverne. At have prøvet prøvesituationen på forhånd skaber tryghed, ro og et mere realistisk billede af, hvad det vil sige at gå til prøve. Det er erfaringer, de kan tage med sig videre.

Fastelavn

Som traditionen foreskriver, slår vi katten af tønden, inden vi går på vinterferie. Fastelavn er et af de øjeblikke i skoleåret, hvor fællesskabet helt af sig selv træder i forgrunden: udklædning, grin, spænding, forventning - og den fælles oplevelse af at gøre noget sammen, på tværs af klasser og alder.

Det er en tradition, der rækker længere end selve dagen. Den markerer en overgang - fra hverdag til ferie - og minder os om, at skole også er kultur, gentagelser og fælles ritualer. Når vi samles om sådanne traditioner, styrkes relationerne, og det er netop i disse fælles øjeblikke, at tryghed, tilhørsforhold og den pædagogiske autoritet finder næring.

Programmet kommer når vi nærmer os lidt mere.

Udskolingens skøjtetur - vi prøver igen

Inden jul måtte udskolingens årlige skøjtetur aflyses på grund af vejret. Sådan er det nogle gange - planer må ændres, og virkeligheden blander sig.

Tirsdag den 24. februar tager 7., 8. og 9. klasse turen til Iscenter Nord i Frederikshavn. Dagen byder på fælles oplevelser på isen og tid sammen uden for de vante rammer - noget, der betyder mere, end man umiddelbart tror.

Skøjteturen er et godt eksempel på, at skolelivet ikke altid kan planlægges til punkt og prikke. Nogle gange må vi justere kursen, vente lidt og tage af sted, når betingelserne er der. Det er også en vigtig erfaring for vores unge: At det uforudsigelige ikke er farligt - og at tingene ofte lykkes, når vi holder fast i fællesskabet og prøver igen.

Vi glæder os til en hyggelig dag i Frederikshavn.

De bedste hilsner

Karsten

